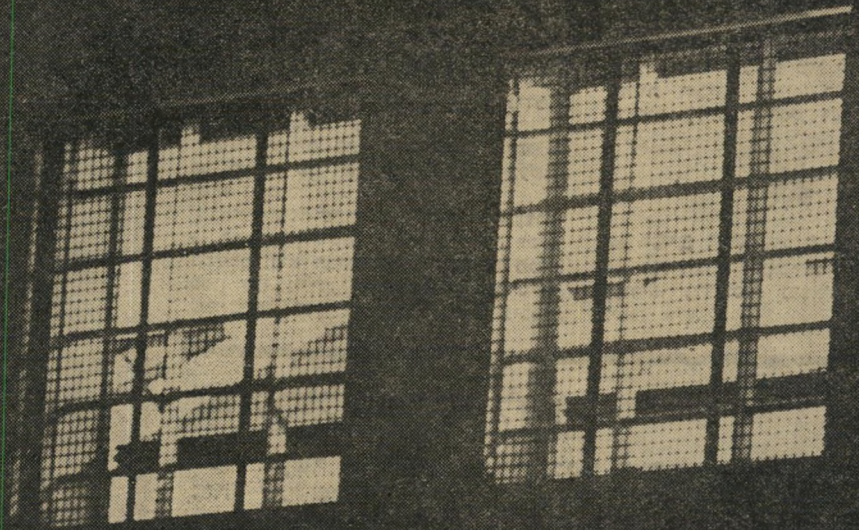

מה מסתתרו

מאחורי סורגים אלה?

אני ושכתי בבית הי
 מוסחר לטלוויזיה שבו אני
 שותף. זה קרה בשעות הי
 צהריים. הגיעו למקום שני
 שוטרים במדים, ביקשו ממני
 ני להזהרות ולבוא איתם
 לכמה רגעים לתחנת הי
 משטרה, לשיחה עם הקצין.
 כשהגענו, הכניסו אותי לחדרו של הי
 קצין. הוא חקר אותי וסיפרתי לו כל מה
 שהיה לי לספר. מאוחר יותר התברר לי
 שדברי היוקו לי לא היה לי אפילו מושג
 שיש לי אפשרות להתקשר עם עורך-דין.
 לא אמרו לי זאת. האמת היא שלא
 איפשרו לי בכלל להתקשר עם איש. כי
 עבור מספר שעות הודיעו לי שאני עצור.
 רציתי להודיע לאשתי, אך הדבר נאסר עלי.
 החזיקו אותי בתחנת-המשטרה עד שתים
 בלילה, ואז העבירו אותי בניידת, יחד
 עם כל הזונות שהמשטרה צדה באותו לי
 לה, לאבוכביר. אחרי שערכו חיפוש מדוי
 קדק על גופי, הכניסו אותי לתא-העצורים.
 כשראיתי את התא — חדר עם שש מי
 טות שעליהן שכבו גברים בלתי מגולחים,
 על שמיכות ללא מצעים — הבנתי לי
 ראשונה את מצבי.

זאת היתה מכה איומה: הסירחון כמעט
 עילף אותי. הראו לי על מיטה פנויה בי
 קצה החדר. ניגשתי אליה — ולא יכולתי
 להתישב עליה. השמיכות היו ממש קשות
 מרוב הליכלוך.

סוחבים את החוטים

מהמזרונים

לכסוף גברה עלי העייפות ושכבתי
 לישון. בשמיכה אחת נאלצתי לכסות
 (המשך בעמוד 14)

הג'יהנום של

אבן-כביר

